

Zgodne z konstytucją jest cofnięcie zezwolenia na sprzedaż alkoholu wobec przedsiębiorcy, którego pracownik sprzedawał alkohol osobie nieletniej, mimo że przedsiębiorca wypełnił wszystkie obowiązki mające na celu zapewnienie przestrzegania przez jego pracowników ustawowych zasad dokonywania sprzedaży napojów alkoholowych osobie nieletniej.

Dnia 5 kwietnia 2011 r. Trybunał Konstytucyjny rozpoznał pytanie prawne Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku dotyczące cofnięcia zezwolenia na sprzedaż alkoholu. Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 18 ust. 10 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w zakresie, w jakim wyklucza możliwość skutecznego powołania się przez przedsiębiorcę na wypełnienie przez niego wszystkich obowiązków mających na celu zapewnienie przestrzegania przez jego pracowników określonych w ustawie zasad sprzedaży napojów alkoholowych osobom nieletnim, jest zgodny z art. 22 w związku z art. 31 ust. 3 konstytucji.

Zdaniem Trybunału Konstytucyjnego, przyjęcie administracyjnej odpowiedzialności przedsiębiorcy w postaci obligatoryjnego cofnięcia zezwolenia udzielonego na sprzedaż napojów alkoholowych w sytuacji, gdy osobą bezpośrednio odpowiedzialną za jednostkową sprzedaż alkoholu był pracownik przedsiębiorcy, skazany za to przez sąd karny na karę grzywny, nie jest nadmierną ingerencją w konstytucyjną zasadę swobody prowadzenia działalności gospodarczej.

Trybunał Konstytucyjny nie podzielił wątpliwości sądu pytającego, że tak restrykcyjna regulacja, nie jest niezbędna i konieczna dla ochrony interesu publicznego w postaci zapobiegania spożywania alkoholu przez osoby nieletnie. Ponadto, że skutki tej dolegliwej regulacji są nieadekwatne do ciężaru nałożonego na przedsiębiorcę oraz możliwe jest skuteczne wyegzekwowanie założonego przez ustawodawcę celu przez wprowadzenie innych, mniej dolegliwych środków prawnych.

Zdaniem Trybunału Konstytucyjnego, wolność prowadzenia działalności gospodarczej nie ma absolutnego charakteru i może być poddawana ograniczeniom z uwagi na przesłanki określone w art. 22 i art. 31 ust. 3 konstytucji. Zaakcentowanie w art. 20 konstytucji socjalnego charakteru gospodarki rynkowej stanowi dodatkowe ustrojowe uzasadnienie dla ograniczeń swobody prowadzenia działalności gospodarczej.

Ogólnym celem ustawy jest wyrażone w preambule założenie, że "życie obywateli w trzeźwości jest niezbędnym warunkiem moralnego i materialnego dobra Narodu" oraz wprowadzenie zasad ograniczających nadmierne spożywanie alkoholu przez obywateli (m.in. przez wprowadzenie konieczności uzyskania zezwolenia na jego sprzedaż i obowiązek zapewnienia ustawowych zasad jego sprzedaży). W przypadku osób małoletnich ustawa przewiduje jednak nie ograniczenie, ale całkowity zakaz sprzedaży i podawania alkoholu nieletnim. W świetle art. 72 ust. 1 konstytucji, zapewnienie prawidłowego rozwoju fizycznego, psychicznego i intelektualnego dzieci i młodzieży oraz ich ochrona przed demoralizacją jest "ważnym interesem publicznym", który uzasadnia ingerencję w zasadę swobody prowadzenia działalności gospodarczej. Wprowadzanie środków przeciwdziałających negatywnym zjawiskom związanym ze spożywaniem alkoholu przez nieletnich prowadzi również do ochrony "zdrowia publicznego", "moralności publicznej" oraz "bezpieczeństwa publicznego" uzasadniających ingerencję w świetle art. 31 ust. 3 konstytucji.

Obiektywna i oderwana od przesłanki zawinienia przedsiębiorcy sankcja administracyjna w postaci

Cofnięcie zezwolenia na sprzedaż alkoholu jest zgodne z Konstytucją

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: niedziela, 10, kwiecień 2011 00:00

Bernadeta Skóbel

Odsłony: 2465

obligatoryjnego cofnięcia zezwolenia na sprzedaż alkoholu podanego nieletniemu przez pracownika zatrudnionego przez tego przedsiębiorcę, jest środkiem dolegliwym, nieuchronnym i z punktu widzenia skuteczności efektywnym dla osiągnięcia założonego celu. Zapobiega bowiem powtórzeniom naruszenia ustawy w punkcie sprzedaży objętym zezwoleniem oraz działa prewencyjnie na innych przedsiębiorców.

Jednak w ocenie Trybunału Konstytucyjnego, wprowadzenie innych, mniej dolegliwych środków prawnych czyniłoby ustawowy zakaz nieskutecznym z uwagi na dużą dochodowość sprzedaży napojów alkoholowych.

Wprowadzenie zaś sankcji dopiero w razie notoryczności naruszenia ustawy lub przy wykazaniu zawinienia przedsiębiorcy podważałoby sens ustawowego zakazu i oznaczałoby w efekcie zwolnienie przedsiębiorcy z odpowiedzialności za naruszenie ustawy dokonywane przez jego pracowników. Obrotu alkoholem nie można traktować identycznie jak prowadzenia zwykłej działalności gospodarczej, zaś negatywne skutki spożywania napojów alkoholowych przez nieletnich wykraczają daleko poza sferę indywidualnego interesu ekonomicznego konkretnego przedsiębiorcy.

Z powyższych względów sankcja cofnięcia przez organ administracji zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych przez pracownika mimo, że sam przedsiębiorca dochował najwyższej staranności w doborze pracowników, ich przeszkoleniu oraz prawidłowym dotychczasowym nadzorze nad nimi i egzekwowaniu ustawowych zakazów, nie stanowi nieproporcjonalnej ingerencji w wolność prowadzenia działalności gospodarczej.

Źródło: www.trybunal.gov.pl